

ת"פ 25031/01/10 - מדינת ישראל, באמצעות שלוחת תביעות חיפה נגד רושדי בריק, שאדי פחר אלדין

בית משפט השלום בצפת

ת"פ 25031-01-10 מדינת ישראל נ' בריק ואח'
תיק חיצוני: 0-1270-00055-2010

בפני המאשימה
כבוד השופט אורי גולדקורן
מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות חיפה ע"י ב"כ מר
מור ענבר
נגד
הנאשמים
1. רושדי בריק
2. שאדי פחר אלדין ע"י ב"כ עו"ד סאפי נוג'ידאת

גזר דין לגבי נאשם מס' 2

1. ביום 19.1.2010 הוגש נגד שני הנאשמים כתב אישום בו הואשמו בביצוע העבירות הבאות: פציעה כשהעברין נושא נשק חם או קר - לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין - לפי סעיף 186(א) לחוק זה.

תמצית העובדות שפורטו בכתב האישום הינה כדלקמן: בשעות הערב ביום 15.1.2010, בעקבות הערת המתלון לנאשמים על דרך נסיעתם הפראית ברכב בכפר מג'דל שמס, יצא הנאשם מס' 1 מהרכב, שלף סכין ופצע באמצעותה את המתלון בלחיו השמאלית. כשתפס המתלון את הנאשם מס' 1 והשכיבו על הרצפה, משך הנאשם מס' 2 את המתלון מאחור ובאמצעות סכין דקר אותו בזרוע ימין ובכתף שמאל. כתוצאה מכך נגרמו למתלון פציעות שהובילו לאשפוזו למשך שלושה ימים בבית חולים: חתך בעור הפנים משמאל, פצע בכתף שמאל ופצע עמוק בזרוע ימין.

שני הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום. לאחר ישיבות הוכחות וסיכומים בעל פה, ניתנה ביום 3.5.2015 הכרעת הדין, בה הורשע הנאשם מס' 1 בביצוע שתי העבירות נשוא כתב האישום, ואילו נאשם מס' 2 (שיקרא מכאן ואילך: הנאשם) זוכה מעבירות אלו והורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, לאחר שקבעתי כי מהעדויות עולה שהוא אחז במתלון והנחית מכה בכתפו השמאלית, וכי התקיים היסוד הנפשי הנדרש.

2. בתסקיר שהגיש ביום 24.11.2015 שירות המבחן למבוגרים צוין כי הנאשם מצוי במצב הכחשה, נוטה למזער את פגיעותיו על הזולת את האחריות להתנהגותו, ובהיקלעו למצבי מתח, מתערער דימויו העצמי והוא מגיב באלימות.

3. ביום 1.12.2015 סיכמו באי כוח הצדדים את טיעוניהם לעונש. באת-כוח המאשימה הציגה תדפיס מידע פלילי (ת/2), על-פיו לחובת הנאשם הרשעה, המאוחרת להרשעה נשוא תיק זה, בעבירות של ביצוע עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, ותקיפה סתם - בן זוג, בגינה נגזרו עליו 16 חודשי מאסר בפועל (אותו הוא מרצה כיום), והרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית. היא עתרה לעונש של מאסר מותנה ופיצוי המתלון.

בא-כוח הנאשם ציין כי בהכרעת הדין זוכה הנאשם מהעבירות שפורטו בכתב האישום, כי וחלקו באירוע היה מינורי. הוא הדגיש כי בשנים האחרונות הנאשם התחתן, הפך אב לילדים וכיום הינו מרצה עונש מאסר, במסגרתו הוא משתתף בסדנאות שנועדו להחזירו לשגרה.

הנאשם אמר כי הוא נוטל אחריות על מעשהו.

4. העיקרון המנחה בגזירת העונש הינו עיקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש ומידת העונש המוטל עליו. בטרם קביעת העונש המתאים לנאשם, יש קבוע מהו מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שהוא ביצע בהתאם לעיקרון ההלימה.

קביעת המתחם תיעשה לאור הערך החברתי הנפגע מביצוע עבירה של תקיפה-סתם, מידת הפגיעה בערך זה, מדיניות הענישה הנהוגה, ונסיבות ביצועה של העבירה. אף כי העבירה בה הורשע הנאשם אינה עבירת האלימות החמורה ביותר, עדיין היא נמנית על קבוצת עבירות האלימות. ביצוע עבירות מקבוצה זו הפך לתופעה שפשתה בחברה הישראלית, ודרך למלחמה בה הינה, בין השאר, על-ידי פסיקת עונשים מרתיעים ומשמעותיים, שיבהירו לעבריינים פוטנציאליים ולחברה כולה כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות אלימות. (ראו, למשל, ע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.6.2005), ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.8.2007)).

בהתחשב בפרמטרים שפורטו לעיל, מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירה של תקיפה סתם נע בין שלושה חודשי מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של ששה חודשים.

5. בתוך מתחם העונש ההולם על בית משפט לגזור את העונש המתאים לנאשם. יש להביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, תוך התחשבות בשיקולי ההרתעה האישית והרתעת הרבים. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה פורטו בתסקיר שירות המבחן ובתדפיס המידע הפלילי. יש להביא אף בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה, את העובדה כי הנאשם זוכה מביצוע שתי העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ואת התמשכות ההליך הפלילי.

6. בטרם גזירת העונש המתאים במסגרת מתחם העונש, על בית משפט לבחון האם יש מקום לחריגה מהמתחם, בין למעלה ובין למטה, תוך בחינת שיקול הגנה על שלום הציבור והשיקול השיקומי. במקרה הנוכחי, בהיעדר נסיבות מיוחדות, אין מקום לחריגה ממתחם העונש.

7. אשר על כן, הנני מטיל על הנאשם מס' 2 את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. הנאשם ישלם למתלונן, ע' ס', פיצוי בסך 2,000 ₪ תוך 60 יום, באמצעות מזכירות בית המשפט. מאחר ובגזברות מצוי פיקדון שהופקד בשעתו על-יד הנאשם במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, יועבר סכום הפיצוי מתוך סכום הפיקדון ויתרתו תוחזר לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' שבט תשע"ו, 11 ינואר 2016, בבית משפט השלום בחיפה במעמד נאשם מס' 2 ובאי כוח הצדדים.